

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 2Tos/102/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010282  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010282.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Michala Eliaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. júla 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

Z. X.,

nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. - S., Y. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/74/2022 zo dňa 23. mája 2022 a takto jednomyseľne

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/80/2017 zo dňa 19.09.2017 bol Z. X. odsúdený pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a iné k úhrnnému, súhrnnému (a aj spoločnému) trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený Z. X. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 6 rokov a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 3 roky. Zároveň mu boli uložené v čase probačného dohľadu podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. jednak obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. spočívajúca v príkaze zamestnať sa či uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, zahŕňiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že dôvodom sťažnosti je predovšetkým to, že u odsúdeného nie je splnená materiálna podmienka spočívajúca v požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti. Odsúdený má doposiaľ v odpise registra trestov spolu 20 záznamov, vo výkone trestu odňatia slobody je po šiestykrát a v minulosti už bol raz podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienene prepustenie, je u neho konštatované stredné riziko recidívy trestnej činnosti a resocializačná prognóza je u neho vyhodnotená ako menej priaznivá. Má preto za to, že u odsúdeného v súčasnej dobe ešte nie je daná dostatočná záruka, že na slobode povedie riadny život. Zároveň uviedol, že ani výkon doterajšieho trestu odňatia slobody nebol u odsúdeného bez

závad, keď sa opakovane u neho vyskytli určité nedostatky. Navrhol, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a aby súčasne podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietol ako nedôvodný návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený ku dňu 05.02.2022 vykonal viac ako 2/3 z uloženého trestu odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky prokurátora v tom smere, že u odsúdeného neboli splnené obidve materiálne podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie, s týmito sa krajský súd po preskúmaní veci nestotožnil, pričom v plnom rozsahu poukazuje na správne a najmä vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie týchto zákonných podmienok je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Teda v zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd jednak vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia, čím bola u neho splnená prvá materiálna podmienka.

Hodnotenie ústavu na výkon trestu svedčí pre záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody príkladne, s bezkonfliktným a vzorovým správaním. I keď sú u neho evidované dve ojedinelé porušenia ústavného poriadku, tieto aj podľa názoru krajského súdu nie sú natoľko významné, aby bolo potrebné zmeniť horeuvedený záver o splnení tejto prvej materiálnej podmienky. Nemožno tiež opomenúť záver hodnotenia ústavu na výkon trestu, že odsúdený vyjadruje cieľ po prepustení viesť riadny život, ktorý prezentoval aj pred súdom prvého stupňa. Opakovane bol tiež disciplinárne odmenený a dvakrát mu bolo udelené voľno na opustenie ústavu, bez zistenia akýchkoľvek nedostatkov. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody úspešne a s vyznamenaním ukončil štúdium na strednej odbornej škole, a to dvojročné nadstavbové štúdium s maturitou. Odsúdený prejavuje k trestnej činnosti kritický postoj. Má stabilnú rodinnú situáciu, keď so svojimi blízkymi udržiaval aj pravidelný kontakt, má riadne vytvorené pracovné návyky, prisľúbenú prácu i zabezpečené bývanie.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, aj krajský súd dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené pozitívne „poznatky“ o odsúdenom sú pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti. Tieto poznatky sú podľa názoru krajského súdu významnejšieho charakteru ako konštatovanie ústavu na výkon trestu v hodnotení, že odsúdený len čiastočne plní stanovený program zaobchádzania, resp. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, keď sú mu v tomto smere „vytýkané“ predovšetkým nejednoznačné osobnostné predpoklady, ale na druhej strane naopak ústav na výkon trestu „zvýraznil“ jeho aktívnosť v rozvoji morálno-vôľových vlastností a taktiež aj bezproblémové absolvovanie základného resocializačného a výchovno-vzdelávacieho programu v rámci umiestnenia vo výstupnom oddiele.

Napokon aj ústav na výkon trestu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s (probačným) dohľadom, a to pri konštatovaní, že riziko recidívy trestnej činnosti je u neho stredné a resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá.

Vo vzťahu k osobe odsúdeného tiež nemožno jednoznačne konštatovať, že by mohla byť jeho náprava podstatne sťažená. Odsúdený má síce relatívne „bohatú“ trestnú minulosť, nie je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a v minulosti (bolo to pred viac ako 20 rokmi) bol z výkonu trestu odňatia slobody aj podmienene prepustený, ale v skúšobnej dobe sa napokon aj osvedčil. Avšak súd prvého stupňa správne poukázal na to, že množstvo jeho odsúdení evidovaných v registri trestov sa týka zbierajúcej sa trestnej činnosti, ktorá mala byť „za iných okolností“ prejednaná v jednom spoločnom konaní. Zásady ukladania spoločných a súhrnných trestov, vrátane upustenia od súhrnného trestu, sú totiž spravidla v prospech páchatel'a a je potrebné ich obdobne vyhodnocovať v prípade posudzovania predchádzajúcej súdnej trestnosti odsúdeného pri rozhodovaní o jeho podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Počet záznamov o jeho odsúdeniach by teda klesol z 20 na 10.

Pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nebude po prepustení na slobodu odkázaný na páchanie trestnej činnosti. Tiež sa krajský súd stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že riziko recidívy je u odsúdeného eliminované jeho úprimným odhodlaním viesť po prepustení na slobodu už riadny život.

Preto je aj podľa názoru krajského súdu možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností a dôvodov sťažnosti prokurátora krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť. Pritom ani skutočnosť, že odsúdený v minulosti vykonal iné tresty odňatia slobody, prípadne bol v minulosti z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený, a následne sa opäť dopúšťal trestnej činnosti, nemôže bez ďalšieho viesť k odôvodnenému záveru, že ho nie je možné (opäť) podmienene prepustiť.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa napokon krajský súd uvádza, že pozitívnemu rozhodnutiu o podmienčnom prepustení odsúdeného nebránilo ani to, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zo žiadneho zákonného ustanovenia totiž nevyplýva zákaz podmienčného prepustenia odsúdeného, ktorý vykonáva uložený trest odňatia slobody práve v takomto ústave, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení je len prihliadnuť na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest odňatia slobody vykonáva. Takéto „prihliadnutie“ však musí rovnako vyhodnocovať aj v kontexte iných okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Prokurátorovi je síce možné dať za pravdu, že neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, ale takúto istotu súdy rozhodujúce o podmienčnom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 6 rokov, ako aj uloženie probačného dohľadu nad odsúdeným a určenie jeho trvania na 3 roky po podmienčnom prepustení odsúdeného na slobodu za súčasného uloženia obmedzenia (zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok) a súčasne aj povinnosti (príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie) za primerané a zákonné vzhľadom na osobu odsúdeného, predchádzajúci spôsob jeho života, jeho pomery, spáchanú trestnú činnosť a tiež ostávajúci zvyšok trestu odňatia slobody (do 05.06.2024). Takto súdom prvého stupňa „určené podmienky“ podmienčného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného aj na slobode a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného, a to pod hrozbou vykonania si zvyšku trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože odsúdený splňal všetky zákonné podmienky na podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.